

BUDAPESTI
1916 MAR.
AZVENE

Budapesta, Dum, 26 martie n. 1916. — Supliment la «Foaia Poporul Român» Nr. 15. 1916.

Hindenburg netezește pe ruși cu gârbaciul

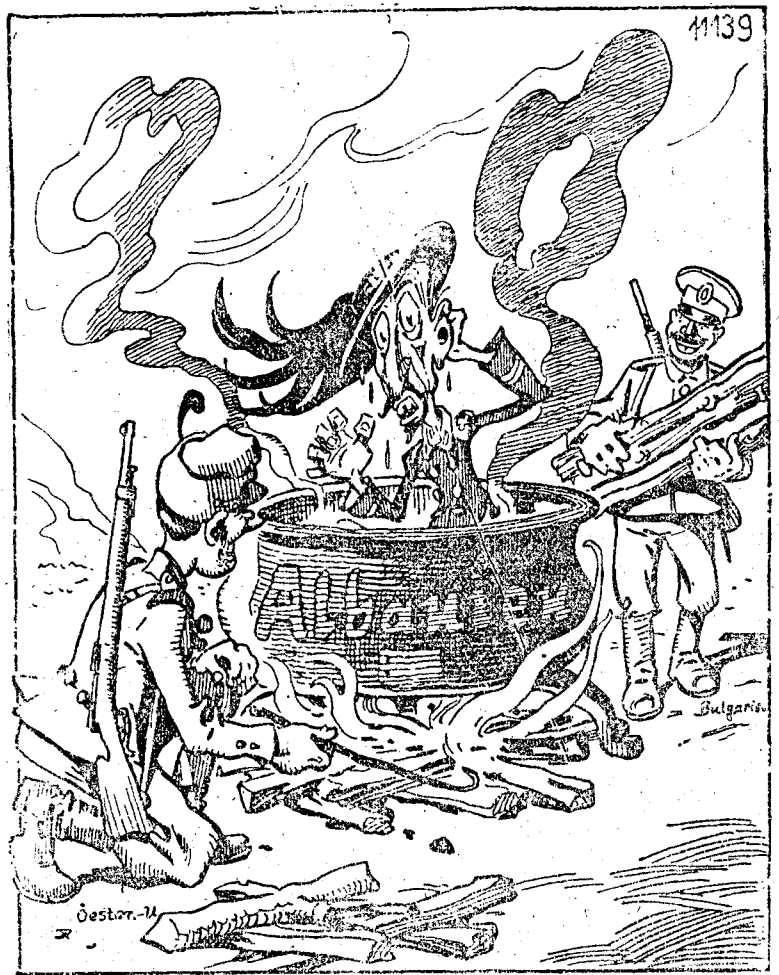
Hindenburg lovește în ruși, de cad ca muștele la pământ. Ilustrația noastră reprezintă această alegorie.

Japonezul saltă de bucurie.

Pe italian îl prinde sudori în oala cu carne.

Japonezii numai de aceia s'au aliat cu rușii, francezii și englezii, ca aceștia să le fie deobligați. Până când se bat puterile centrale, japonezul și-a pus în gând să facă o săritură în Mexico și să-l ocupe.

Nesățiosul italian s'a așezat în Albania, crezând că va înghiți deodată toată țara. Dar s'a înșelat, deoarece au sosit austro-ungarii și bulgarii și l'au aruncat din oala cu carne.

Cântece

Frunză verde peliniță
vin' la mine măi bădiță
să-ți sărut a ta guriță
frumos ca pe-o garofiță.
Frunză verde de pe fag
s'a dus ce-am avut mai drag
și de-a fi vre-un bine 'n țară
va veni puicuța iară.
Și-am zis verde și una
rău mă doare inima,
unde văd pe puicuța,
pe brațele altuia.
De-ași vedea-o la al meu,
nu mi-ar părea așa rău;
dar o văd la un străin,
și mă 'nbată de venin.
Frunză verde de spanaci,
cine desparte doi dragi
mânche-i corbii carnea 'n fagi,
oasele pe sub copaci.
Foaie verde iarbă lată,
parcă ți-am spus puic 'odată
că eu mă duc în armată.
la fântâna cu cerdac
Foaie verde liliac,
este-un trandafir de leac;
mă duc maică ca să-l sap
să mi-l pui mie la cap,
să mă 'ndrept, să nu mai zac.
Dorul meu e mare dor,
nu-l pot spune tuturor;
dorul meu și-a d-tale
merg pe vale la plimbare.

Ia mai cântă cucule
pân' s'o coace boaba 'n vie,
și strugurii razachie,
c'a plecat neica Ilie
la lemne de prăvălie,
ș'a plecat neica Ion
la lemne de foisor,
mi-a lăsat doru 'n pripon.
Na la neica cinci parale
să-m tai nuiava din vale;
na la neica-o firfircă
să-m tai nuiava din luncă,
să văd pe neica la nuntă;
uite neica-m trecu riu,
il cunosc numai pe brâu,
că-i brăul nu-ma-n chiurele
făcut de mâinile mele;
că dacă n'ar fi drăguța
nu l-ar cunoaște leicuța.

Foaie verde hob năut
din bătrâni am auzit
c'ar fi o moară de vânt
ce macină la urât.
De urât m'aș duce 'n lume,
dragostea pe loc mă ține;
de urât m'aș duce 'n țară
dragostea m'aduce iară;
de urât m'aș duce,
dragostea 'ndărăt m'aduce.
Doru și cu dragostea
alea mi-a rupt inima;
dorul și omu frumos
alea două mă pun jos;

doru și una ca tine
alea două mă pun bine;
dorul meu ajungă-te
sara descultându-te,
să nu te poți desculta
pân' n'ai plânge ș'ai ofta;
dorul meu să mi te-ajungă
când ți'o fi calea mai lungă;
ajungă-te cu mula
cân' ți'o fi calea mai grea.
Foaie verde peliniță
omoiară-mă doichiliță
dacă nu-m mai dai guriță;
omoiară-mă să știu eu
că tot mor cu focu tău
și-i păcat de Dumnezeu
ca să mor cu dorul tău.

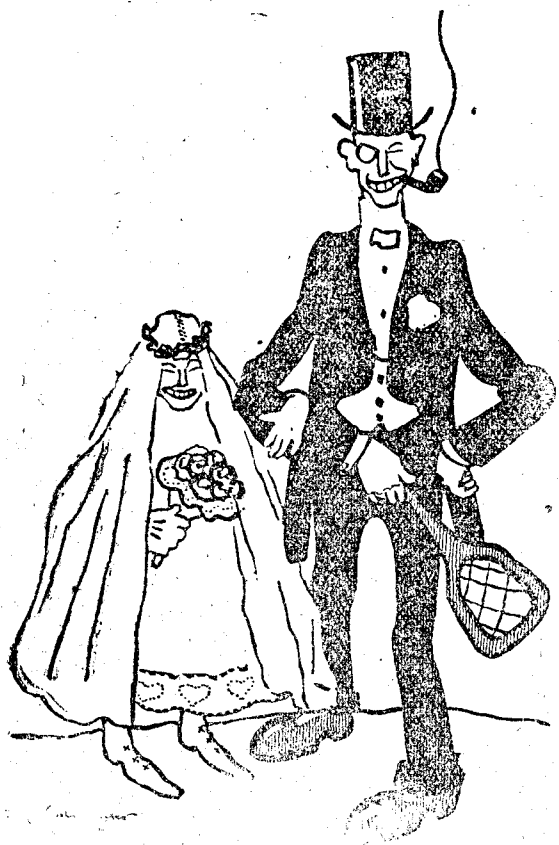
Cules de Florin I. Todicescu.

TOATE MOFTUROASE

Dentistul: Deunăzi vine o cucoană la mine și mă roagă să-i scot o măsea. »Cu plăcere, doamnă«, zic eu. — »Mojicule!« țipă ea și trânteste ușa.

Eri veni altă damă pentru același lucru. — După pățania mea de deunăzi îi zisei: »Îndată, conică, îndată! Nu prea scot bucuroși la măsele, că nu-mi face plăcere...« »Așa?« zise ea înțepată și mi trânti ușa ca și cea dintii.

Haidem înaintea altarului

Așa vorbesc acum zeci de mii de bărbați englezi. Ia apucat furia însurătorului, deoarece se va aduce o nouă lege în urma căreia bărbații însurați vor fi scutați și pe viitor de serviciul militar. Acum se nsoară toți de-a ruptul capului, neallegând prea mult, numai să fie repede căsătoriți. Chipul nostru reprezintă pe viteazul fiu al Albionului cu grațioasa lui mireasă.

IN CAFENEA

Funcționarul: Aici mai capeti încă doi fileri.

Chelnerul: Pentru ce?

Funcționarul: Cinste.

Chelnerul (supărat): Aici sunt încă doi fileri și vă rog să vi-i țineți.

Funcționarul: Pentruce nu mi-ai spus mai curând, că Dumneata plătești îndărăt o sută de procente; ți-aș fi dat atunci o coroană.

MORIȚ MARINAR

A ajuns și Moriț înaintea comisiei de recrutare. Dar deoarece corpul său nu era curat, precum trebuia, un căprar l'a împins în odaia de baie, ca mai întâi să se spele. Moriț văzând baia, a exclamat cu durere:

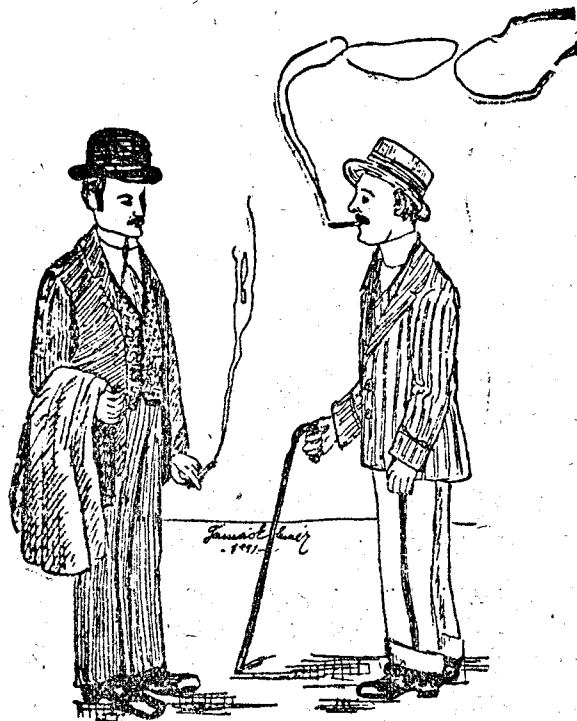
— Oi, veii! La marină voiți să mă băgați.

Zicători, proverbe, pilde

- Cîmpul are ochi și crângul urechi.
- A vorbi nesăturat.
- Pe unde-ți iasă cuvântul, p'acolo și sufletul.
- Să te duci unde a dus mutul iapa și surdul roata.
- Cum ți-e căutătura, așa și uitătura.
- Cu răbdarea treci marea.
- E nalt de-i mănîncă câinii din traistă.
- Cinste dai, cinste găsești.
- Are chimirul plin de gol?
- A închide ușa pe dinafară.
- Tot țiganul își laudă ciocanul; dar eu pe-al meu!
- Nuntă fără căială și moarte fără bănuială, nu se poate.
- Rușinos și gros de obraz.
- Dacă bei și mai mănânci, parcă nu prea te usuci.
- Nu știi câte parale face francul!
- Pe la noi rubla face cinci lei.
- Ii stă în ochi (nu poate răbda până când n'o mănca cutare lucru oprit în păstrare).
- Parcă i-a luat pânza după ochi (așa e de galbin și slab).
- Il trage așa (tot are să moară, ori d'asa, ori d'asa).
- I-a băgat un fier rece în sân (l'a înspăimântat despre ceva).
- A băgat-o de mănecă (s'a pus de gânduri, de griji).
- A scrintit-o (despre cel care fiind cinstit și face vre-o faptă rea).
- A venit alba 'n sat (s'a făcut ziuă).
- Parcă e cu peri de lup (așa-l vorbește lumea de rău).
- Nu mai zice nici pis.
- Că n'am mâncat lauri (despre cineva care nu vrea să se ducă unde-l trimiți).
- S'a luat cu mâinile de păr (s'a îngrozit de ce-a văzut).
- De când s'a măritat, săraca, zi albă 'n ochi n'a mai văzut (despre acea femeie care trăește rău cu bărbatul).
- Nu mă doare nici în căciulă (despre cineva, care făcând o faptă rea, se laudă către alții că nu-i pasă).
- Nici cămașa nu-l mai încape (de bucurie).
- Ii scapără ochii (de foame).
- I-a sfârșit inima (ii e drag de cineva).
- Gras ca gratia (slab rău).
- N'are toanele toate (zăpăcit).
- Lasă-l în dușii lui, că ce-a apucat tot aia o ține.
- Vorbește alături cu drumul (despre care nu-și ia seama ce spune).
- Mănâncă cât zece (despre cel mîncăcios).
- La praznicul dracilor cine se duce?
- Parcă-și rupe din ochi (despre cel sgârșit).
- Pui de lele (hot, șiret, înșelător).
- Și-a legat și el capul (s'a căsătorit).
- Să-i legi o piatră de moară de gît și să-l dai pe Olt (despre cel lenes).
- Nu te mai fasoli (nu te mai lauda).
- Cu calul la gard (nemâncat).

Culese de Ion N. Popescu.

AM ÎNTELES

— Dar de ce te neliniștește așa de mult o eventuală scumpire a vinurilor, că te știu abstinent.

— Așa-i, am însă patru băeți la universitate și le cam place să bea.

CEVA DEOSEBIT

— Gazda ni-a abzis astăzi.
— Pentru ce?
— Zice că la noi sunt mulți pureci.
— Ei și ce-l doare pe el, dacă ne pișcă pe noi?

TIMPURI SCUMPE

Unchiul: Cum o chiami pe noua născută?

— Aurica.

Unchiul: În aceste timpuri scumpe ar fi fost bine s'o cheme Arămica.

CALATORIA DE NUNTA

Maria: Noa, călătoria voastră de nuntă de sigur că a fost minunată.

Elena: Pentru ce?

Maria: Pentrucă bărbatul tău, care este agent în călătorie, a folosit ocazia de-a aduna comenzi.

Elena: Chiar așa s'a întâmplat.

Maria: Nu înțeleg.

Elena: De câte ori l'au aruncat pe ușe afară, întotdeauna a sburat în brațele mele deschise.

CARTE DE BUCATE

- Kobi, ai mâncat fasole.
- De unde știi?
- Ți-a rămas pe barbă câteva boabe.
- Hei, ha! Astea-s încă din săptămâna trecută.

DESPRE RAZBOI

- Cei ce mor în război, sunt lei. Cei ce rămân acasă sunt câni fricoși.
- Ce interesant. Mai bine să fiu câne viu, decât leu mort.

INVIDIE

- Fata de bancher: Uite, mamă, fata aceea săracă ce păr auriu are.
- Mama: Să știi dela mine, că o fată săracă nu poate avea păr auriu.
- Fata: Apoi ce păr să aibe?
- Mama: Galben ca cucuruzul.

COPII

- Ionel șade cu mama și cu mătușa la masă, unde se servește ceaiu. Cele două dame sunt așa de cufundate în conversațiune, că uitaseră cu totul pe micul cavalier. Deodată copilul strigă cu glas plângător:
- La ce mi-or fi pus șervetul acesta la gât?

PUNCTUL EI DE VEDERE

Dama (tânără, foarte frumoasă, către un pictor): Dar șase sute de franci pentru un portret e prea mult; gândește-te și d-ta, acum sunt încă așa de lesne de pictat.

Vânătoare de veverițe

AMINTIRI

- De Brașoveanul. -

Niște lovituri strașnice în poartă mă deșteaptă din somnul dulce al dimineții. Somnoros mă scol din pat și ies afară în curte. Loviturile încetară și un glas pițigăiat mă strigă pe nume.

Era prietenul meu Ioan Nică. Imi arătă o praștie de gumă, zicându-mi, să mergem să vânăm veverițe.

Eu încet mă strecurai în odaie, unde părinții dormiau încă. Repede și fără sgomot începui să mă îmbrac și cât ai bate 'n palmă eram și îmbrăcat, numai cât să-mi spăl fața cu apă rece. Cum eram însă somnoros, din nebăgare de seamă lovii cu mâna ligheanul plin cu apă, care se rostogoli la pământ cu sgomot.

La acest sgomot se deșteptă din somn și mama, care, când mă văzu îmbrăcat și văzând atâta apă prin odaie, ca pe timpul potopului lui Noie, mă dojeni și mă întrebă că unde vreau să plec așa de dimineată. Eu, de frică nu zisei nimic, ci luându-mi pălăria, o ștersei pe ușa afară.

În stradă mă aștepta cu nerăbdare prietenul meu Nică.

Era o dimineată splendidă de toamnă. La răsărit cerul era roșu auriu. Străzile erau liniștite, numai văcarul își tira cismele grele pe pământul ud de roua dimineții, bătând pe la porțile oamenilor, ca să sloboadă vacile în ciurdă.

Uitând de cele petrecute în casă, o luai vesel cu Nică împreună spre casa lui.

Cu o bucurie nedescrisă Nică îmi arătă întrun coteț o veveriță legată cu un lanț gros. Veverița când ne văzu începu să se zbată desperată. Într'un colț al curții zgrebura de frig cănele Bălan, care se uita cu ciudă la veverița ce ia luat culcușul.

Repede o șterserăm afară din curte, când observarăm că în casă începe să se miște familia. Ajunserăm în grădina. Paserile cântau, de-ți luau auzul, mai cu seamă mierla, dintr'un vârf de nuc, cânta de credeai că numai pentru ea s'a revărsat zorile, iar priveghitorile sburau fricoase prin tufiș.

Mi-am adus aminte de praștia lui Nică. I-am cerut-o, ca să nu dau pace paserilor, îmi strâng câteva pietri și încep să pusc în ele. Pe un vârf de alun văzui un pițigoiu ciugulind. Pun o piatră în praștie și ochind spre pițigoiu, îi dau drumul. Piatra nu-și găsi ținta, ci trecu alături pe lângă pițigoiu, care nici nu observă. Pun a doua și a treia piatră în praștie, dar de geaba, căci nici una nu nimeri. Necăjit loc, pun în praștie o piatră mai mare, crezând că cu accia voi izbuti s-o și dobor la pământ. Intinz praștia și dau drumul pietrei spre pițigoiu. Însă în loc să meargă până acolo, mă lovii în deget, iar de durere, îmi scăpă praștia jos.

Nică ridică răsând praștia, zicându-mi să mă uit la el cum o să doboare pițigoiul, care nici habar n'avea, când treceau pe lângă el pietrele aruncate de mine.

Luând de jos o petricică, o așeză în praștie și ochind îi dădu drumul spre pițigoiu. Piatra își găsi ținta, căci bietul pițigoiu căzu mort la picioarele noastre. Rușinat luai pițigoiul în mână, încă cald și mă uitai la el.

Făcând o groapă în pământ, îngroparăm pe bietul pițigoiu, care mă făcu de rușine înaintea lui Nică, și pentru care unghia îmi era neagră și mă dorea foarte. Punându-i o cruce din două bețe la cap, îi cântarăm »Vecinica pomenire« și cu inimile împovărate cu o victimă, plecarăm tăcuți mai departe spre brădetul care se vedea în apropiere.

(Va urma).

Glume

PREMIERELE

- De ce stă poliția la teatru?
- Pe semne că la nevoie să apere pe autor.

REA DE GURA

Stăpâna (câtre bucătăreasa cea nouă): Se înțelege, că ai să plătești vasele - Și pe acelea... când vine domnul târziu acasă?

REFLEXIA LUI BEȚIVESCU

Acum știu, că am un doctor ca lumea... mi-a dat voie să beau vin, dar m'a oprit să lucrez...

UN JUBILEU

Bărbatul: Ce rost are buchetul acesta pe masă?

Soția: Azi sunt douăzeci și cinci de ani de când ai primit cea dintâi... bătaie dela mine.

S'A DAT DE GOL

Doctorul: Da, nu-i nici un leac împotriva nasului d-tale înghețat, o să rămână pe veci roșu.

Pacientul (consternat): Chiar dacă n'ași mai bea de loc apă de aci înainte?

GHICITURI

Ce va să zică chipul acesta?

Aflați!

Editor și redactor responsabil: D. Brauțiu
Tipografia »Poporul Român«, VII., Ilka-utca 36.